

การพัฒนาชุดการสอนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย

THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTIONAL PACKAGES ON BEGINNING CHINESE LEARNING FOR PRATHOMSUKSA IV STUDENTS IN THAILAND*

蒙秋 MENG QIU**

ดร.เชษฐ ศิริสวัสดิ์***

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/ 80 โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ชุดการสอนภาษาจีนพื้นฐานสำหรับนักเรียนไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีน จำนวน 7 ชุด และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนดาราสุมทร อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ได้ชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทยที่มีประสิทธิภาพ 83.28/ 88.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/ 80 ที่ตั้งไว้

ABSTRACT

The purposes of this study were to construct in structional packages on beginning Chinese learning for Prathomsuksa IV students in Thailand, and to determine the efficiency of the instructional packages according to the standard 80/80. The instrument used in the study consisted of seven instructional packages on beginning Chinese learning for Prathomsuksa IV 30 students from Darasamutr School, Amphur Mueng, Chonburi Province in the second semester of 2011. The statistical devices used in the research were percentage and arithmetic mean. It was found that the instructional packages had an efficiency value of 83.28/88.47 which was higher than the standard criterion 80/80.

*วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

**นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

***อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญมากสำหรับการสื่อสาร และการเรียนรู้ในโลกปัจจุบัน เพราะประเทศต่างๆ ล้วนเคลื่อนไหวอยู่ในกระแสโลกาภิวัตน์ที่ต้องพึ่งพาร่วมมือกันและแข่งขันกัน เนื่องจากประเทศไทยมีการติดต่อกับประเทศจีนเป็นส่วนใหญ่ นับตั้งแต่ในอดีตชาวจีนมีการอพยพเข้ามาในประเทศไทยจึงมีการแลกเปลี่ยนด้านวัฒนธรรมและภาษาซึ่งกันและกัน และได้เริ่มมีการตั้งโรงเรียนสอนภาษาจีนขึ้นทั้งในระดับอนุบาล ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษาจำนวนมาก และเมื่อเวลาผ่านไปภาษาจีนมีความสำคัญอย่างมากเทียบเท่าภาษาสากลเลยก็ว่าได้ จาก แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 เน้นการพัฒนาคนไทยให้มีความรู้ภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539) และกระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาต่างประเทศ จึงได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน และมีได้เน้นเพียงภาษาอังกฤษเท่านั้น ภาษาต่างประเทศอื่นๆก็สามารรถเลือกจัดการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) แต่เป็นที่ทราบกันว่าการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยนั้น ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จากผลสำรวจตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาจีนที่กระทรวงศึกษาธิการ สภาการศึกษาแห่งชาติ และสถาบันภาษาจีนจัดทำขึ้น พบว่า การเรียนการสอนภาษาจีนมีปัญหาทั้งระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับมหาวิทยาลัย นักเรียนจำนวนมากที่สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ แต่มีความสามารถด้านภาษาจีนต่ำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การสอนภาษาจีนในประเทศไทยยังไม่เพียงพอ และได้สรุปปัญหาที่เกิดจากการเรียนที่ไม่สัมฤทธิ์ผลดังนี้ (รณพล มาสันติสุข, 2550)

1. ความต้องการเรียนภาษาจีนมีมาก เห็นได้จากการเปิดสอนภาษาจีนในโรงเรียนต่างๆ ทั้งของรัฐและเอกชน หรือแม้กระทั่งการเรียนต่อในประเทศจีนที่จำนวนนักเรียนไทยอยู่ในอันดับที่ 4 รองจาก เกาหลีใต้ สหรัฐฯ และญี่ปุ่น

2. ประสิทธิภาพการเรียนต่ำ ผู้เรียนจำนวนมากไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ขาดแคลนครูผู้สอน ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการต้องขอครูอาสาสมัครชาวจีน มาจากทางการจีนกว่า 1,000 คน ให้มาช่วยสอนในโรงเรียนระดับต่างๆ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา

4. แบบเรียนที่ใช้ในประเทศไทยขาดความเหมาะสม แบบเรียนที่นิยมใช้ไม่จำเป็นจะเป็นการเรียนการสอนในระบบหรือนอกระบบ ต่างใช้แบบเรียนที่สอนนักเรียนต่างชาติในประเทศจีน

5. วิธีการสอนไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ครูผู้สอนขาดเทคนิคการสอน ที่จะดึงดูดให้ผู้เรียนตั้งใจและสนใจเรียนภาษาจีน

ชุดการสอนเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาประเภทหนึ่งที่น่าเอาสื่อการสอนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เนื้อหา มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมแก่นักเรียน สื่อการเรียนการสอนมีลักษณะเป็นสื่อประสม และใช้กิจกรรมที่หลากหลายเป็นสื่อในการเรียนการสอน เช่น เกม บทบาทสมมติ สถานการณ์จริง ภาษาท่าทาง ฯลฯ นอกจากนี้ ชุดการสอนยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูดำเนินการสอนไปตามลำดับขั้นตอน มีอุปกรณ์การสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในระยะเวลาอันสั้น ประสบความสำเร็จในการเรียนได้เร็ว ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น (จิตติกร ทองสุข, 2541, หน้า 4) ดังนั้นวิธีการแก้ปัญหาเหล่านี้ที่ดีที่สุดอย่างหนึ่งก็คือ การสร้างชุดการสอนที่เหมาะสม เพราะว่าชุดการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ถ้ามีชุดการสอนที่เหมาะสมต่อวัยการเรียนรู้ จะทำให้พัฒนาการของผู้

เรียนเป็นไปอย่างมีระบบ และสามารถสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนได้

จากสภาพการดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนด้านภาษาจีน และแก้ไขปัญหาดังกล่าวมาข้างต้น โดยชุดการสอนเพื่อการสื่อสารขั้นพื้นฐานประกอบด้วย 7 ชุดการสอน ดังนี้ ชุดที่ 1 Pinyin 拼音 สัทอักษรพินอิน ชุดที่ 2 Greeting 问候 การทักทาย ชุดที่ 3 Number 数字 ตัวเลข ชุดที่ 4 Family 家庭 ครอบครัว ชุดที่ 5 Food 饮食 อาหาร ชุดที่ 6 RMB 人民币 สกุลเงินจีน ชุดที่ 7 Weather 天气 อากาศ ซึ่งเป็นชุดการสอนคำศัพท์ที่เน้นเรื่องของคำศัพท์ที่พบในชีวิตประจำวัน ซึ่งเหมาะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อช่วยพัฒนาการสอนให้เหมาะแก่นักเรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และยังมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย มีความสอดคล้องกับสภาพของเด็กและผู้เริ่มเรียนภาษาจีนทั่วไปและคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีความสนใจในการเรียนภาษาจีน สร้างแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนภาษาจีนต่อไป สามารถใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสร้างชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/ 80

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนมีความรู้ด้านภาษาจีนและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

2. ได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้ การจัดทำแผนการสอน แบบฝึกหัด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนภาษาจีน สำหรับนักเรียนไทยระดับประถมศึกษา

3. ได้แนวทางสำคัญสำหรับผู้สนใจศึกษาวิชาภาษาจีน และการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรในการวิจัยเป็นนักเรียนชาวไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีน

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนดาราสมุทร อำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ห้องเรียน 4/1 จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายได้แก่ วิธีจับสลาก และสาเหตุที่เลือกโรงเรียนดังกล่าวเป็นเพราะว่า โรงเรียนแห่งนี้ เริ่มมีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 เป็นปีแรก และศักยภาพของนักเรียนมีความเหมาะสมกับชุดการสอนแบบขั้นพื้นฐาน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เลือกโรงเรียนนี้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. เนื้อหาที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สัทอักษรพินอิน การทักทาย ตัวเลข ครอบครัว อาหาร สกุลเงินจีน และอากาศ

4. การทดลองใช้ชุดการสอนในครั้งนี้ ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 และชุดการสอนภาษาจีนที่ใช้ในการทดลองมีจำนวน 7 ชุด แบ่งเป็น 14 แผน โดยจัดแผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 28 ชั่วโมง

5. ตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

5.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การใช้ชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/ 80

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองซึ่งผู้วิจัยขอเสนอวิธีดำเนินการวิจัยตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างชุดการสอน ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยการพิจารณาหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง การจัดหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การ

วัดและการประเมินผลการเรียนรู้ ศึกษาสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและยังได้ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างชุดการสอนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างชุดการสอน ต่อจากนั้นได้ดำเนินการตามขั้นตอนการสร้างชุดการสอนของวิชัย วงษ์ใหญ่ (2537) เช่น คู่มือครู และแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับชุดการสอนแต่ละแผน ได้กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ของชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย โดยการสร้างชุดการสอน จำนวน 7 ชุด ได้แก่

ชื่อชุด	หน่วย
ชุดที่ 1 Pinyin 拼音 สัทอักษรพินอิน	หน่วยที่ 1 เรื่อง เสียงพยัญชนะและสระ ใช้เวลา 2 ชั่วโมง หน่วยที่ 2 เรื่อง หลักการอ่านออกเสียงพินอิน ใช้เวลา 2 ชั่วโมง
ชุดที่ 2 Greeting 问候 การทักทาย	หน่วยที่ 2 เรื่อง เธอสบายดีไหม ใช้เวลา 2 ชั่วโมง หน่วยที่ 3 เรื่อง เธอชื่ออะไร ใช้เวลา 2 ชั่วโมง
ชุดที่ 3 Number 数字 ตัวเลข	หน่วยที่ 4 เรื่อง การนับเลขตามสัญลักษณ์นิ้วมือ ใช้เวลา 2 ชั่วโมง หน่วยที่ 5 เรื่อง หมายเลขโทรศัพท์ ใช้เวลา 2 ชั่วโมง
ชุดที่ 4 Family 家庭 ครอบครัว	หน่วยที่ 6 เรื่อง ชื่อสมาชิกในครอบครัว ใช้เวลา 2 ชั่วโมง หน่วยที่ 7 เรื่อง ครอบครัวของฉัน ใช้เวลา 2 ชั่วโมง
ชุดที่ 5 Food 饮食 อาหาร	หน่วยที่ 8 เรื่อง รับประทานอาหารเช้า ใช้เวลา 2 ชั่วโมง หน่วยที่ 9 เรื่อง เครื่องดื่ม ใช้เวลา 2 ชั่วโมง
ชุดที่ 6 RMB 人民币 สกุลเงินจีน	หน่วยที่ 10 เรื่อง สกุลเงินของประเทศจีน ใช้เวลา 2 ชั่วโมง หน่วยที่ 12 เรื่อง ซื้อผลไม้ ใช้เวลา 2 ชั่วโมง
ชุดที่ 7 Weather 天气 อากาศ	หน่วยที่ 13 เรื่อง อากาศเป็นอย่างไร ใช้เวลา 2 ชั่วโมง หน่วยที่ 14 เรื่อง ฤดูกาล ใช้เวลา 2 ชั่วโมง

ผู้วิจัยจะใช้รูปภาพต่าง ๆ เป็นสื่อโดยตรงในการเรียนรู้ของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและสนุกสนานไปพร้อม ๆ กับการเรียนรู้ หลังจากนั้น ได้กำหนดโครงสร้างเนื้อหาสาระการเรียนรู้ของชุดการสอนโดยมีคำอ่านภาษาไทยกำกับ เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงภาษาจีนได้ดีขึ้น และยังกำหนดเวลาสอนชุดละ 4 ชั่วโมง หน่วยละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 28 ชั่วโมง หลังจากนั้นผู้วิจัยยังได้สร้างแบบฝึกหัดประจำชุดการสอน 7 ชุด ตามโครงสร้างเนื้อหาสาระการเรียนรู้ของชุดการสอนแต่ละชุดที่กำหนดไว้ เพื่อส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบประเมิน ค่า IOC ต่อไป

เมื่อดำเนินการสร้างชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย ครบทั้ง 7 ชุด ผู้วิจัยจึงนำไปตรวจสอบคุณภาพของชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พร้อมด้วยแบบฝึกหัดประจำชุดการสอน 7 ชุด เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งหมด 7 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในเรื่องเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล โดยใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบประเมินความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนเป็นจัดอันดับคุณภาพแบ่งเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541, หน้า 69-70) ได้แก่ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย เหมาะสมน้อยที่สุด และนำชุดการสอนที่ได้รับการแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนดาราสุมทร อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยดำเนินการทดลองด้วยวิธีของ ซัยยงค์ พรหมวงส์ (2539, หน้า 492-493) โดยแยกออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ทดลองแบบเดี่ยว นำชุดการสอนไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา

2554 โรงเรียนดาราสุมทร อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี กลุ่ม 1:1 จำนวน 3 คน เพื่อศึกษาความเข้าใจในคำสั่งคำชี้แจงหรือข้อสงสัยในเนื้อหาแบบทดสอบ หรือขั้นกิจกรรมการเรียน เพื่อที่จะนำข้อบกพร่องไปปรับปรุงแก้ไข ขั้นตอนที่ 2 ทดลองแบบกลุ่มนำชุดการสอนที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนดาราสุมทร อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี กลุ่มย่อย 6 คน จำนวน 1 กลุ่ม เพื่อหาข้อบกพร่องของชุดการสอน โดยสังเกตพฤติกรรมแล้วบันทึกข้อบกพร่องปัญหาต่าง ๆ และนำมาปรับปรุงแก้ไขเป็นครั้งสุดท้าย เพื่อให้ได้ชุดการสอนที่สมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 2 การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน หลังจากปรับแก้ชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทยแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนดังกล่าว ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลประเมินผล เทคนิคการสร้างแบบทดสอบและการสอบข้อเขียน จุดประสงค์การเรียนรู้ขอบเขตเนื้อหาในชุดการสอนและที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาจีนสำหรับผู้เริ่มต้นเรียนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ เพื่อกำหนดขอบเขตในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดปรนัย (เลือกตอบ) ชนิด 4 ตัวเลือก กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 50 ข้อ ซึ่งองค์ประกอบส่วนสำคัญของแบบทดสอบที่สร้างขึ้นนั้น แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่ 1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง โดยครูจะเปิดเทปบันทึกเสียงของเจ้าของภาษาเพื่อให้นักเรียนฟัง แล้วเลือกคำตอบให้ถูกต้อง 2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยอ่านบทสนทนาแล้วเลือกเติมคำตอบลงในช่องว่างให้ถูกต้อง 3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยอ่านคำศัพท์แล้วเลือกความหมายให้ถูกต้อง

4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อความหมาย จากภาพและคำศัพท์ โดยเลือกคำศัพท์ให้ตรงกับภาพที่กำหนดให้ถูกต้อง 5. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียบเรียงประโยค โดยเรียงประโยคให้ถูกต้องต่อจากนั้น จึงนำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 50 ข้อ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาแต่ละท่านพิจารณาว่าข้อสอบนั้นตรงกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัดหรือไม่อย่างไร โดยกำหนดคะแนนความคิดเห็นว่า “+1” คือ มีความแน่ใจว่าข้อสอบนั้นสามารถวัดจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ “0” คือ มีความไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสามารถวัดจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ และ “-1” คือ มีความแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่สามารถวัดจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ ส่วนในเรื่องการคัดเลือกแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้าหากว่าข้อสอบข้อใดน้อยกว่า 0.5 เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยจะนำข้อสอบข้อนั้นไปปรับปรุงตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทุกท่านจนกว่าจะได้ข้อสอบที่เหมาะสม เมื่อผู้วิจัยได้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สมบูรณ์ ซึ่งวิธีการตรวจข้อสอบคือ ให้คะแนนข้อที่ตอบถูก 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิด 0 คะแนน เพื่อหาประสิทธิภาพชุดการสอนต่อไป

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทยไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ได้แก่ วิธีจับสลาก และทางผู้บริหารโรงเรียน คณะครู นักเรียนได้ให้ความร่วมมือในการทดลองตลอดในการทำวิจัยเป็นอย่างดี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยชุดการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้แก่ แบบฝึกหัดแต่ละชุด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชุดการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การดำเนินการทดลองครั้งนี้ ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัย ใช้เวลาในการสอน 28 ชั่วโมง ทำการสอนทั้งหมด 14 ครั้ง โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามที่กำหนดไว้ในคู่มือการสอนของชุดการสอนแต่ละชุด จำนวน 7 ชุด และนักเรียนดำเนินกิจกรรมตามลำดับขั้นที่กำหนดไว้

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการสร้างชุดการสอนและการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย ผู้วิจัยทำการประเมินเพื่อหาค่าตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก โดยเมื่อนักเรียนสิ้นสุดการเรียนการสอนของแต่ละชุดการสอน นักเรียนต้องทำแบบฝึกหัดประจำชุดการสอนแต่ละชุด และผู้วิจัยทำการประเมินเพื่อหาค่าตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลังโดยเมื่อนักเรียนสิ้นสุดการเรียนการสอนของชุดการสอนครบทั้ง 7 ชุด นักเรียนต้องทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อหาประสิทธิภาพค่าเฉลี่ยร้อยละของชุดการสอน

ผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/ 80โดยนำเสนอแยกออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ผลการสร้างชุดการสอนและผลการหาประสิทธิภาพชุดการสอน

ตอนที่ 1 ผลการสร้างชุดการสอน

1. ได้ชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย โดยผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน แล้วนำเสนอเป็นตารางดังนี้

ชื่อชุดการสอน	หน่วย	\bar{X}	ผลการประเมิน
ชุดที่ 1 Pinyin 拼音 สัทอักษรพินอิน	หน่วยที่ 1 เรื่อง เสียงพยัญชนะและสระ ใช้เวลา 2 ชั่วโมง หน่วยที่ 2 เรื่อง หลักการอ่านออกเสียงพิน อิน ใช้เวลา 2 ชั่วโมง	4.55	เหมาะสมมากที่สุด
ชุดที่ 2 Greeting 问 候 การทักทาย	หน่วยที่ 3 เรื่อง เธอสบายดีไหม ใช้เวลา 2 ชั่วโมง หน่วยที่ 4 เรื่อง เธอชื่ออะไร ใช้เวลา 2 ชั่วโมง	4.52	เหมาะสมมากที่สุด
ชุดที่ 3 Number 数 ตัวเลข	หน่วยที่ 5 เรื่อง การนับเลขตามสัญลักษณ์ นิ้วมือ ใช้เวลา 2 ชั่วโมง หน่วยที่ 6 เรื่อง หมายเลขโทรศัพท์ ใช้เวลา 2 ชั่วโมง	4.61	เหมาะสมมากที่สุด
ชุดที่ 4 Family 家庭 ครอบครัว	หน่วยที่ 7 เรื่อง ชื่อสมาชิกในครอบครัว ใช้เวลา 2 ชั่วโมง หน่วยที่ 8 เรื่อง ครอบครัวของฉัน ใช้เวลา 2 ชั่วโมง	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
ชุดที่ 5 Food 饮食 อาหาร	หน่วยที่ 9 เรื่อง รับประทานอาหารเช้า ใช้เวลา 2 ชั่วโมง หน่วยที่ 10 เรื่อง เครื่องดื่ม ใช้เวลา 2 ชั่วโมง	4.59	เหมาะสมมากที่สุด
ชุดที่ 6 RMB 人民币 สกุลเงินจีน	หน่วยที่ 11 เรื่อง สกุลเงินของประเทศจีน ใช้เวลา 2 ชั่วโมง หน่วยที่ 12 เรื่อง ซื้อผลไม้ ใช้เวลา 2 ชั่วโมง	4.61	เหมาะสมมากที่สุด
ชุดที่ 7 Weather 天 气 อากาศ	หน่วยที่ 13 เรื่อง อากาศเป็นอย่างไร ใช้เวลา 2 ชั่วโมง หน่วยที่ 14 เรื่อง ฤดูกาล ใช้เวลา 2 ชั่วโมง	4.35	เหมาะสมมาก
ภาพรวม		4.55	เหมาะสมมากที่สุด

2. ได้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดปรนัย (เลือกตอบ) และชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ
ตอนที่ 2 ผลการหาประสิทธิภาพชุดการสอน

1. เปรียบเทียบเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก

ตารางที่ 1 แสดงผลการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 ตัวแรก (E_1)

ชุดการสอนที่	จำนวน นักเรียน	คะแนนเต็ม	เฉลี่ย	ประสิทธิภาพ 80 ตัวแรก E_1
1. Pinyin 拼音 สัทอักษรพินอิน	30	14	12.33	88.10
2. Greeting 问候 การทักทาย	30	10	8.80	88.00
3. Number 数字 ตัวเลข	30	10	8.30	83.00
4. Family 家庭 ครอบครัว	30	8	6.63	82.92
5. Food 饮食 อาหาร	30	8	6.37	79.58
6. RMB 人民币 สกุลเงินจีน	30	10	8.03	80.33
7. Weather 天气 อากาศ	30	10	8.10	81.00
เฉลี่ย				83.28

จากตารางที่ 1 แสดงผลการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 ตัวแรก (E_1) แสดงให้เห็นร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท คิดเป็นร้อยละ 83.28 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ตามมาตรฐาน 80 ตัวแรก

2. เปรียบเทียบเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง

ตารางที่ 2 แสดงผลการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 ตัวหลัง (E_2)

แบบทดสอบ	จำนวน นักเรียน	คะแนนเต็ม	เฉลี่ย	ประสิทธิภาพ 80 ตัวหลัง E_2
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนา ชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนใน ประเทศไทย	30	50	44	88.47

จากตารางที่ 2 พบว่า ร้อยละของคะแนนที่นักเรียนตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดการสอนทั้ง 7 ชุด ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคิดเป็นร้อยละ 88.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง

สรุปได้ว่า ชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย ที่สร้างขึ้นนี้มีประสิทธิภาพ 83.28/88.47 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้

สรุปผลการทดลอง

ผลการทดลองในการวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ว่า เมื่อผู้วิจัยดำเนินการทดลองเสร็จสิ้น ผลปรากฏว่า นักเรียนไม่เกิดความน่าเบื่อหน่ายและความซับซ้อนในการเข้าใจด้านวัฒนธรรม และทำให้นักเรียนมีความรู้สึกอยากเรียนภาษาจีน มีความสนใจและสนุกสนานพร้อมกับการเรียนรู้สามารถใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสารได้ และนักเรียนยังสามารถพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนได้อย่างรวดเร็ว ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มเรียนภาษาจีนในประเทศไทย แต่ละครั้ง ผู้วิจัยจะให้การเสริมแรงแก่นักเรียนโดยให้คำชมเชย การยิ้ม ประทับมือ เป็นการให้รางวัลต่อนักกิจกรรมต่างๆ ในชุดการสอนนี้ จึงทำให้นักเรียนได้สร้างความสัมพันธ์และร่วมมือกันระหว่างเรียนซึ่งช่วยสร้างบรรยากาศอัน

ดีที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนด้วย จึงทำให้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพสูง ทำให้นักเรียนสามารถจดจำเนื้อหาการเรียนได้อย่างดีมากยิ่งขึ้น และเมื่อเวลาผ่านไปนักเรียนจะสามารถนำสิ่งที่เรียนมาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ในชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ พบว่าชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.28/88.47 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/ 80 ที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากชุดการสอนภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านการสร้างอย่างมีระบบและมีวิธีการสอนที่เหมาะสมตามขั้นตอน ตั้งแต่การศึกษากระบวนการสร้างชุดการสอน การศึกษาหลักสูตร การคัดเลือกเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ รวมทั้งวิเคราะห์เนื้อหาจัดแบ่งเนื้อหา จัดกิจกรรมการเรียน เวลาสอนในแต่ละชุด เพื่อนำมาวางแผนและสร้างชุดการสอนแล้วกำหนดเป็นรายละเอียดของชุดการสอนแต่ละชุด แล้วดำเนินการสร้างชุดการสอนตามแผนการสอนที่วางไว้ โดยใช้แนวทางการสอนแบบ Natural Learning Potential Development Program มาใช้ในการแก้ปัญหา เมื่อนักเรียนเรียนภาษาจีนแล้วเกิดความน่าเบื่อหน่าย มีความซับซ้อนในการเข้าใจด้านวัฒนธรรม ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกไม่อยากเรียนภาษาจีน ซึ่งผลปรากฏว่า การใช้แนวทางในการสอนนี้สามารถแก้ปัญหาได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพิมล ทองวิจารณ์ (2548, หน้า

18) ได้เสนอว่าการคิดกิจกรรมที่มีการกระตุ้นความคิด และจินตนาการของนักเรียน สามารถแก้ปัญหาได้โดยการให้นักเรียนทำกิจกรรมและเหตุการณ์ในการเรียนและนำไปสู่การเกิดทักษะด้านภาษา การจัดกิจกรรมนั้นจะทำให้เกิดการเรียนรู้โดยการกระทำของตัวอู่ ซึ่งนักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆภายในสถานการณ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ตรง ได้รับความรู้ที่คงทนมากกว่าการรับฟังคำสอนจากการบรรยายของครูฝ่ายเดียว และใช้สื่อการเรียนการสอนที่เป็นของจริง รวมทั้งเพิ่มแรงเสริมตามทฤษฎีแรงเสริมของสกินเนอร์ ด้วยคำชมเชยพอสมควรทำให้นักเรียนกล้าแสดงออก นักเรียนมีความรู้สึกสนุกกับการเรียนภาษาจีน รู้สึกง่ายและไม่เครียดกับการเรียน

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) มาใช้ในการแก้ปัญหานักเรียนที่เรียนภาษาจีนแล้วไม่สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารได้ และสอดคล้องกับแนวคิดของสุมิตรา อังวัฒนกุล (2535, หน้า 112-115) ซึ่งได้สรุปการสอนตามขั้นตอนดังนี้ คือ ขั้นตอนการนำเสนอ เป็นขั้นตอนดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้มีความสนใจในสิ่งที่จะเรียนรู้ ขั้นตอนการนำเสนอ เป็นขั้นตอนดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้มีความสนใจในสิ่งที่จะเรียนรู้ ขั้นตอนเสนอบทเรียนเนื้อหา เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนบอกวัตถุประสงค์ในการสอน ซึ่งข้อมูลมักจะตรงกับภาษาที่ต้องการให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ รวมทั้งแนวทางการใช้ภาษาให้เหมาะสม ขั้นฝึกภาษาเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนเริ่มใช้ภาษาโดยมีการควบคุม การฝึกที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบภาษาโดยการฝึกทำซ้ำ ๆ และขั้นตอนแสดงภาษาที่ฝึกเป็นผลงาน เป็นขั้นตอนที่มุ่งให้ผู้เรียนนำผลงานและประสบการณ์ทางภาษาที่เรียนรู้ในชั้นเรียนนั้นแสดงออกมาและนำมาใช้ในสถานการณ์จริงได้ ผลปรากฏว่าการใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามขั้นตอนดังกล่าวสามารถแก้ปัญหาได้ นักเรียนจะมีความสนใจและสนุกสนานพร้อมกับการเรียนรู้ นักเรียน

สามารถใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสารได้ และผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนอย่างรวดเร็ว และชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ยังอาศัยหลักการ ทฤษฎีการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของกาเย่ (Gagne, 1988 อ้างใน ภพ เหล่าไพบูลย์, 2537, หน้า 82-83) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนสามารถจดจำเนื้อหาการเรียนได้อย่างดีมากยิ่งขึ้น และเมื่อเวลาผ่านไปนักเรียนจะสามารถนำสิ่งที่เรียนมาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ในชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นส่วนในการทำกิจกรรมในชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มเรียนภาษาจีนในประเทศไทยแต่ละครั้ง ผู้วิจัยจะให้การเสริมแรงแก่นักเรียนโดยให้คำชมเชย การยิ้ม ประทับมือ เป็นการให้รางวัล ซึ่งสอดคล้องกับการเสริมแรงและทฤษฎีการวางเงื่อนไขของสกินเนอร์ (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2541) ดังนั้นกิจกรรมต่างๆในชุดการสอนนี้ จึงทำให้ครูและนักเรียนได้สร้างความสัมพันธ์และร่วมมือกันระหว่างเรียนซึ่งช่วยสร้างบรรยากาศอันดีที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนด้วย จึงทำให้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพสูง จากผลการหาประสิทธิภาพชุดการสอน ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าในชุดการสอนทั้ง 7 ชุดนี้ ชุดที่ 1 Pinyin 拼音 สัทอักษรพินอิน ได้คะแนนสูงที่สุด ผู้วิจัยเห็นว่าธรรมชาติของเด็ก ๆ นั้น จะเข้าใจเรื่องราวและสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรมได้ง่าย ดังนั้นในการเรียนการสอนครูจะต้องนำเอาความรู้และทักษะต่าง ๆ ที่เป็นนามธรรมมาเชื่อมโยงกับความสามารถในการจดจำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรมของนักเรียน ทำให้ประสาทสัมผัสของการฟังและประสาทสัมผัสของการมองเห็นเข้าด้วยกัน และเน้นการโน้มน้าวจิตใจของเด็กให้สนใจในการเรียนรู้ เพราะว่าหน่วยแรกเรื่องเสียงพยัญชนะสระของภาษาจีน ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรม “ภาพสถานการณ์ต่าง ๆ” ได้แก่ เลือกรูปภาพสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อยู่ในชีวิตประจำวันและมีความน่าสนใจ โดยเฉพาะรูปภาพที่แสดงลักษณะเด่นของการออกเสียง เพื่อชี้แนะแนวทางให้นักเรียนเข้าใจการออกเสียงที่ถูกต้อง และหน่วยที่ 2

เรื่องหลักการอ่านออกเสียงพินอิน ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรม “นิทาน” ในระหว่างการเรียนรู้การสอนวรรณยุกต์ จุดสำคัญจะต้องอธิบายลักษณะของเครื่องหมายวรรณยุกต์ และหลักการอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ ทั้ง 4 เสียง โดยเล่า นิทานประกอบการสอนวรรณยุกต์ทั้ง 4 เสียง ซึ่งระหว่าง การทำกิจกรรมครูกับนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยกัน วิธี นี้สามารถทำให้บรรยากาศการเรียนในห้องดำเนินไปด้วย ดี กระตุ้นให้นักเรียนมีกำลังใจในการเรียนภาษาจีนมากขึ้น ดังนั้นจึงทำให้ผลในการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน ชุดนี้ได้คะแนนสูงที่สุด ส่วนในชุดที่ 5 Food 饮食อาหาร ได้คะแนนต่ำที่สุด เป็นเพราะว่าวัฒนธรรมทางด้านอาหาร การกินมี ความแตกต่างกันมาก แม้จะมีรูปภาพคู่ไปด้วย ในการอธิบายก็ตาม แต่สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปี 4 ยังเป็นเรื่องนามธรรมมากกว่า เนื่องจากนักเรียนไม่เคยเห็นของจริงและกินของจริง แถมยังไม่เคยได้ยินมาก่อน และคำศัพท์มีเส้นขีดเยอะ โครงสร้างประโยคยุ่ง ยาก จึงทำให้นักเรียนเมื่อถึงเวลาออกมาทำกิจกรรมแสดง ร่วมกันนั้น ไม่กล้าแสดงออกและจดจำไม่ค่อยดี ดังนั้นจึง ทำให้ผลในการหาประสิทธิภาพของ ชุดการสอนชุดนี้ได้ คะแนนต่ำที่สุด แต่อย่างไรก็ตาม จุดเด่นของชุดการสอน นี้ คือ ผู้วิจัยได้กำกับคำอ่านภาษาไทยให้กับ คำศัพท์และ ประโยคภาษาจีนที่ปรากฏอยู่ในแต่ละบท เพื่อสะดวกใน การอ่านออกเสียงและการท่องจำ และอีกประเด็นที่สำคัญ ก็คือ ในแต่ละบทจะมีวัฒนธรรมประเพณีจีนที่มีการแปล เป็นภาษาไทย คู่ไปด้วย เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมจีน ที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนและรู้สึกสนุกกับการเรียนภาษาจีน

นอกจากนี้แล้ว ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้าง ขึ้นยังเป็นชุดการสอนที่มุ่งฝึกฝนและพัฒนาทักษะการ ฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาจีน ตลอดจนความสามารถ ในการสื่อสารเบื้องต้นของผู้เรียนโดยมีเนื้อหาที่นำไป ประยุกต์ใช้ได้จริง ผ่านขั้นตอนการสร้างที่เป็นระบบเป็น ชุดการสอนที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์โดยการ สร้างความสนใจของนักเรียนให้มีความกระตือรือร้น ให้ นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงและเกิดการเรียนรู้จากกิจกรรมที่

หลากหลายซึ่งประกอบด้วย นิทาน บทบาทสมมติ ภาษา ทำทาง รูปภาพ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และทำความเข้าใจในชุดการสอนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับจุด ประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละชุดการสอนที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ ยังปลูกฝังนักเรียนให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาจีน สามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่าง ยิ่ง และยังสามารถเอาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นผล ทำให้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1. ชุดการสอนนี้เป็นชุดการสอนที่เขียนขึ้น ตามแผนการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อใช้สำหรับการ เรียนการสอนภาษาจีนให้เด็กและเยาวชนไทยโดยเฉพาะ เหมาะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียน ภาษาจีนในประเทศไทยและผู้ที่ไม่เริ่มเรียนภาษาจีนทั่วไป หากนำไปใช้กับระดับชั้นอื่นๆ ครูผู้สอนควรพิจารณา ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม

2. ชุดการสอนเป็นสื่อการสอนที่มีประโยชน์และมี ประสิทธิภาพ ก่อนจะนำชุดการสอนไปใช้ครูผู้สอนควร เตรียมให้พร้อมโดยศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการใช้ชุด การสอนทุกชุดให้เข้าใจอย่างชัดเจนและตรวจสอบสื่อการ เรียนการสอนให้พร้อมก่อนทำกิจกรรมทุกครั้ง เพื่อให้การ ปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนเป็นไปได้ตามลำดับขั้นตอน และบรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้

3. เนื้อหาชุดนี้เป็นการเรียนรู้ภาษาจีนของ นักเรียนไทยโดยเฉพาะ มีการเรียบเรียงเนื้อหาจากง่ายไป ยาก ครูผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนตั้งแต่บทที่ 1-7 โดยเน้นประเด็นสำคัญที่นักเรียนเข้าใจยาก แต่ละชุดการ สอนมักจะเรียบเรียงเนื้อหาแบบต่อเนื่องกัน

4. ครูสอนควรปรับเนื้อหา และรูปแบบการจัดกิจกรรมตามลักษณะท้องถิ่นของผู้เรียน และจำนวนของผู้เรียน และก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนทุกครั้ง ครูควรอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรมให้นักเรียนร่วมมือและคอยช่วยเหลือกัน เพื่อให้การทำงานในกระบวนการกลุ่ม สำเร็จอย่างถูกต้องและลุล่วงด้วยดี

5. การเตรียมสื่อที่เป็นสื่อของจริงควรเป็นสื่อที่หาได้ง่าย และราคาไม่แพง ดูแลรักษาง่าย และควรคำนึงถึงความปลอดภัยของนักเรียน

6. ครูควรบันทึกปัญหาและข้อสงสัยที่นักเรียนซักถาม เพราะถึงแม้ว่าชุดการสอนจะผ่านการปรับปรุง

มาแล้วหลายครั้ง แต่อาจมีข้อบกพร่องที่ยังไม่พบ จึงควรติดตามผลการใช้ เพื่อจะได้นำข้อมูลไปปรับปรุง ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในการนำไปใช้ครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะในการจัดทำวิจัยครั้งต่อไป

1. สามารถทำวิจัยโดยนำชุดการสอนนี้ ไปประยุกต์และทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่น นอกเหนือจากนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 และโรงเรียนอื่นๆในประเทศไทย

2. สามารถทำการวิจัยโดยใช้วิธีการสอนภาษาแบบอื่น ๆ เพื่อช่วยในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีรูปแบบหลากหลาย

3. สามารถทำวิจัยโดยการปรับกิจกรรมการเรียนรู้อาจจากชุดการสอนนี้ เพื่อนำไปทำวิจัยให้เหมาะสมกับผู้เรียนของประเทศอื่นๆ ได้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จิตติกร ทองสุข. (2541). การพัฒนาชุดการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปริญญาบัตรศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2539ก). *กระบวนการสันนิเวทวิทยาการและระบบการสอน. ในเอกสารประกอบชุดการสอนเทคโนโลยีทางการสื่อสารการศึกษา หน่วยที่ 1-5*. (หน้า 117-121, พิมพ์ครั้งที่ 16) นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
- พิมล ทองวิจารณ์. (2548). *ชุดการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา
- ภพ เลหาไพบูลย์.(2537). *แนวการสอนวิทยาศาสตร์*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- รณพล มาสันติสุข, (2550).*การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับประถม-มัธยมศึกษา* กรุงเทพฯ : ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). *กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารี. (2541). *หยก ไส ร้าย คำ*. กรุงเทพฯ : ภาควิชา ภาษาจีนคณะ
ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุรางค์ โคว์ตระกูล.(2541). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 5) กรุงเทพฯ :จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2539). *แผนการพัฒนการศึกษา แห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540-2544)*.

กรุงเทพฯ: อรรถพลการพิมพ์ โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551). *การเรียนการสอนภาษาจีนใน ประเทศไทย
ระดับประถม-มัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศรีบุรณคคอมพิวเตอร์-การพิมพ์

Gagne, R. (1985). *The Conditions of Learning* (4th ed.). New York: Holt, Rinehart & Winst